

چهارشنبه 3 اردیبهشت 1399 - 28 شعبان 1441 - 22 آوریل 2020

شهادت "سپید قرنی" اولین رئیس ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران (1358 ش)

شهادت "سپید قرنی" اولین رئیس ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران (1358 ش)، شهید سپید ولی الله قرنی در سال 1292 ش در اصفهان به دنیا آمد. از ابتدای ورود به ارتش، فعالیت علیه رژیم طاغوت را آغاز کرد و در سال 1337 ش در پی افشای کودتا بر ضد رژیم به همراه دوستانش دستگیر شد. به دنبال پیروزی انقلاب اسلامی، شهید قرنی نیز به سمت اولین رئیس ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران منصوب شد. حضور ارزشمند وی می‌توانست منشأ تحولات اسلامی فراوانی در ارتش آن زمان قرار گیرد ولی پس از گذشت 72 روز از پیروزی انقلاب اسلامی، سپید قرنی توسط چند تروریست گروهک ضاله فرقان به شهادت رسید. این توطئه و دیگر توطئه‌ها، مشابه نتوانست در پیشرفت انقلاب اسلامی و انسجام ارتش خللی ایجاد نماید. چرا که با تدبیرهای امام خمینی (ره)، همه نقشه‌ها، شیطان‌های دشمنان ایران و اسلام نقش بر آب شد و روز به روز بر اقتدار و محبوبیت ارتش جمهوری اسلامی افزوده گشت.

آغاز جنگ نفت‌کش؛ پس از سدهای نفتی عراق، علیه ایران در خلیج فارس، (1363 ش)، پس از گذشت نزدیک به چهار سال از وقوع جنگ تحمیلی علیه ایران، عراق با کمک قدرت‌های بزرگ درصدد فشار بیشتر به ایران و شکستن بن بست جنگ درآمد. از این‌رو طی یک برنامه ریزی مشترک، قرار بر این شد که مانع از صدور نفت ایران گردد و برای جایگزینی نفت ایران در بازارهای بین‌المللی، تولید و صادرات نفت کشورهای منطقه افزایش یابد، طوری که به موازات تشدید حملات عراق به پایانه‌های صدور نفت ایران و نفت‌کش‌ها، قیمت نفت به تدریج کاهش یافت. بدین ترتیب، عراقی‌ها با حمایت آمریکا و غرب، برای نخستین بار با استفاده از هواپیماهای سوپراتاندارد فرانسوی، ضمن حمله به جزیره خارک، نفتکش‌های حامل نفت ایران را در سوم اردیبهشت 1363، مورد حمله قرار دادند. مقامات عراقی در مورد این اقدام چنین استدلال کردند که این حمله سبب پایان یافتن جنگ خواهد شد زیرا اگر ایران پول نفت را نداشته باشد، نمی‌تواند اسلحه مورد نیاز خود را از بازارهای سیاه تهیه کند. این در حالی بود که وقتی ایران سیاست مقابله به مثل محدود را در پیش گرفت، منجر به اعتراض کشورهای منطقه و صدور قطعنامه سازمان ملل علیه جمهوری اسلامی ایران گردید.

روز بزرگداشت شیخ بهایی، عالم کم نظیر، فقیه و حکیم فرزانه است؛ او که از شاگردان شهید ثانی و از افتخارات جهان اسلام به شمار می‌آید. شیخ بهایی در طول حیات پربار خویش، به نقاط مختلف جهان سفر کرد و از محضر استادان برجسته، در رشته‌های گوناگون استفاده کرد و در بسیاری از دانش‌ها متبحر شد. او با ارائه حدود 100 اثر ارزنده در شاخه‌های مختلف علم و تربیت شاگردان بسیار که هر کدام منشأ برکات فراوان بودند، به جهان اسلام روشنایی بخشید. میراث ماندگار شیخ، هنوز پس از قرن‌ها چراغ راه پویندگان دانش و دین است. شیخ بهایی که در کودکی وارد ایران شده بود، از همان دوران، علاقه وافری به یادگیری زبان فارسی نشان داد و سرانجام با مکالمه، ترجمه و نگارش به زبان فارسی به خوبی آشنا شد. از نخبگان و فرزندان دوران که خوشه چین خرمن پرفیض شیخ بهایی بودند، می‌توان ملاصدرا، شیرازی، ملامحسن فیض کاشانی، فیاض لاهیجی، محقق سبزواری، سیدحسن کرکی، سیدماجد بحرانی و ملامحمدتقی مجلسی را نام برد که هر کدام از آنها، خدمتی بزرگ به دنیای اسلام ارائه دادند و نقشی عظیم در هدایت جامعه بشری ایفا کردند.

آغاز هفته مشاغل؛ به معنای به کار واداشتن کسی و آن چه مایه مشغولیت می‌باشد، است. از طریق اشتغال، فردی فعالانه در جریان تولید و خدمات مشارکت می‌کند و پاداشی نقدی یا جنسی دریافت می‌دارد. کار و شغل، فعالیتی بدنی یا فکری در راه تولید و خدمت است. بنابراین، در تعریف شغل می‌توان گفت: شغل، یعنی کاری که فرد، مشغول به انجام آن است و به وسیله آن، هم انجام وظیفه می‌کند و هم امرار معاش می‌نماید.

در گذشت "ابن حاجب" محدث و معرّخ مسلمان (630 ق)، ابن حاجب در سال 593 ق در دمشق به دنیا آمد و برای بهره‌گیری از دانش محدثان عصر خود، به شهرها و نقاط مختلف سفر کرد. ابن حاجب در علم حدیث، سرآمد علمای عصر خود بود، که تالیفاتی از وی به جای مانده است.

حلت عالم فزانه "ملاحسینقلی همدانی"؛ استاد بزرگ اخلاق (1311 ق)، آخوند ملاحسینقلی همدانی عارف والا قدر، فقیه و حکیم فرزانه و از بزرگ‌ترین استادان عرفان و اخلاق، در سال 1239 قمری در روستای "شوند" در "جزین" همدان متولد گردید. از استادان وی می‌توان به شیخ عبدالحسین تهرانی (شیخ العراقین)، شیخ مرتضی انصاری و آقاسیدعلی شوشتری و از شاگردان دانشمند او می‌توان به شیخ محمد بهاری، سید احمد کربلایی، شیخ موسی شراره، سیدمهدی حکیم، میرزا جواد آقا ملکی تبریزی و سید جمال‌الدین اسدآبادی اشاره نمود. به گفته‌های استاد شهید مطهری، حوزه‌های تعلیم و تربیت آخوند همدانی، بیشتر حوزه‌های تربیت بود تا تعلیم. مدفن این سالک راه حق در کربلا واقع گردیده است.

آغاز سلطنت سیمی "احمدشاه" آخوند، پادشاه قاجار، (1332 ق)، پس از محمد علی شاه قاجار، پسرش احمدشاه در 27 جمادی الثانی 1327 ق در دوازده سالگی به پادشاهی برگزیده

تولد "امانوئلا، کانت" فیلسوف شهیر آلمانی (1724م) امانوئل کانت فیلسوف بلندآوازه آلمانی در بیست و دوم آوریل 1724م در گنیزسیرگ آلمان در خانواده‌ای متوسط به دنیا آمد و از کودکی به طبیعت علاقه‌مند شد. وی پس از پایان تحصیلات خود در رشته ریاضیات، الهیات و فلسفه، به تدریس در یک روستا پرداخت و بارها دعوت دانشگاه برلین برای تدریس فلسفه را رد کرد. کانت تا 46 سالگی شغل خاصی نداشت و از آن زمان، در دانشگاه شهر خود به تدریس فلسفه روی آورد. کانت در زندگی، بسیار منظم بود و کارهای خود را با نظم عجیبی انجام می‌داد. او در طی این سال‌ها، سیستم فکری خاصی به عمل آورد که در کلیه فلاسفه پس از او تأثیر داشته است. کانت هم‌زمان آثار متعددی به نگارش درآورد که نقد عقل محض، مبانی مابعدالطبیعه اخلاق، نقد عقل عملی و دین در حدود عقل از آن جمله‌اند. در این آثار، کانت نظریات خود را با مباحثاتی چنان بغرنج و در هم تشریح می‌کند که تلخیص آنها کار مشکلی است. کانت اشیاء را به دو دسته تقسیم می‌کند: یکی چیزهای مربوط به تجربیات ما که می‌توانند با مقولات فهم ما سازگار شوند، دیگر، چیزهای قائم بالذات که عقل ما نمی‌تواند به راحتی به گنه آنها پی ببرد. کانت برای توضیح نارسایی عقل و درک حقیقت این ذات‌ها، بحث خود را با تنازعات احکام و تناقضات منطقی اصولی که نمی‌توان آنها را تحلیل کرد آغاز می‌کند و به این ترتیب ثابت می‌کند که زمان و مکان هم نامتناهی است و هم محدود، هم خدا وجود دارد و هم وجود ندارد. علم اخلاق و زیباشناسی نیز از نظر کانت بر همین مبانی استوار است. به عقیده کانت، در انسان احساسی اخلاقی هست که حکم می‌کند فلان کار خیر است و فلان امر، شر. خود انسان ممکن است عمل شر و زشتی را انجام دهد، ولی وجدان و احساس اخلاقی او، آن عمل را زشت خواهد دانست، و اگر چنین نبود، اصلاً پشیمانی معنی نداشت. پس عقل عملی، عقلی است که انسان را از پرداختن به کارهای زشت نهی می‌کند و به انجام اعمال نیک امر می‌نماید. کانت می‌گوید: چنان رفتار کن که دستور عمل تو بتواند قاعده کلی و جهانی گردد و نیز چنان عمل کن که شایسته انسانیت باشد چه در مورد شخص خود و چه در مورد دیگران. کانت هم‌چنین اعتقاد به اختیار، ابدیت و خدا را مربوط به ایمان می‌داند نه حکمت. کانت اعلام می‌دارد که دانش ما تماماً ناشی از تجارب حسی نیست و ذهن ما فقط بسته‌ای از تأثرات نیست، بلکه دانش مطلق و مجرد از تجربه و نیز چیز معینی به نام ذهن وجود دارد. معرفت مطلق و ذهن متکی بر تجارب حسی ما چون شنیدن، دیدن، لمس کردن، چشیدن و بوییدن نیست، بلکه اموری قبلی هستند یعنی پیش از تجربه ما وجود دارند. بنابراین، حقایق کلی، ذاتاً محقق و معلوم‌اند و احتیاج به دریافت اشتباه‌آمیز ما ندارند. کانت در زمینه فلسفه دین، سیاست، تاریخ و علوم دقیق زمان خود نیز دارای تالیفات متعدد می‌باشد. امانوئل کانت سرانجام در 12 فوریه 1804م در زادگاه خود در هشتاد سالگی و در حالی که تمام عمر را به صورت مجرد زندگی کرد، درگذشت و در همان‌جا مدفون شد. بر سنگ قبر او یکی از عبارات معروف او را نوشته‌اند: دو چیز است که روح را به شگفت می‌اندازد و هر چه بیشتر بیندیشی شگفتی تو از آن دو چیز بیشتر خواهد شد. یکی آسمان پر ستاره‌ای که بالای سر ما است و دیگری قانون اخلاقی، که در دل ماست.

تولد "ابرت اینهایم" دانشمند معروف آمریکایی، ه سائزده بمب هسته‌ای (1904م) رابرت جولیوس اینهایم فیزیک‌دان آمریکایی، در 22 آوریل 1904م در شهر نیویورک به دنیا آمد. او از کودکی کنجکاو و زیاد و استعداد یادگیری فوق‌العاده‌ای از خود نشان داد و در ابتدای جوانی با تهیه رساله‌ای در مورد انوار مغناطیسی، استادانش را به اعجاب فرو برد. اینهایم در دوازده سالگی وارد دانشگاه هاروارد آمریکا شد و دوره دانشجویی را به سرعت و با رتبه‌ای عالی به پایان رساند، تا اینکه در 25 سالگی به مقام استادی و پرفیسوری رسید. وی قبل از جنگ جهانی دوم، درباره اتم و چگونگی شکافتن هسته و آزاد نمودن آن و نیز درباره انرژی عظیم حاصل از این فرایند، مطالعاتی انجام داد. او در جریان جنگ جهانی دوم، به سرپرستی دایره تحقیقات وزارت جنگ آمریکا منصوب شد و تحت نظر او، سه بمب هسته‌ای اولیه ساخته شد. در نهایت و با تلاش اینهایم بود که نخستین بمب هسته‌ای دنیا در آمریکا ساخته شد و او به عنوان سازنده واقعی بمب هسته‌ای معرفی گردید. با وجود این، هنگامی که آمریکا در سال 1945م با بمباران هسته‌ای ژاپن، هزاران انسان را به یک‌باره نابود کرد، اینهایم از کرده خود پشیمان شد و خواستار استفاده از انرژی هسته‌ای در امور صلح جویانه گردید. وی در این حال در برابر کنگره آمریکا اظهار داشت که انرژی هسته‌ای باید انقلابی در زمینه امور عمرانی بشر فراهم آورد نه آنکه دنیا را ویران سازد. هرچند گفته می‌شود که وی علی‌رغم تأیید بمباران هسته‌ای ژاپن، از طرفداران جدی نظارت بین‌المللی در استفاده از نیروی هسته‌ای بود. اینهایم هم‌چنین به علت مخالفت با تهیه بمب هیدروژنی توسط آمریکا، از ریاست کمیته مشاورین کمیسیون انرژی هسته‌ای آمریکا برکنار شد. رابرت اینهایم سرانجام در 18 فوریه 1968م در 64 سالگی درگذشت.

مگ "مشا، سبهانتس"، نه‌سنده بلندپایه اسپانیایی، ه خاله. دون کیشوت (1616م) میشل دو سروانتس نویسنده معروف اسپانیایی در نهم اکتبر 1547م در شهر الکالا در اسپانیا به دنیا آمد. پدرش پزشک دوره گردی بود که به شهرهای مختلف سفر می‌کرد و در این سفرها فرزند خردسالش را به همراه می‌برد. بدین جهت سروانتس نتوانست به تحصیل علم بپردازد، لیکن به زودی شمشیرزنی را فرا گرفت و به خدمت قشون دولتی درآمد. وی در 24 سالگی در یک نبرد دریایی شرکت کرد و زخمی شد، اما در بازگشت به اسپانیا به دست دشمنان گرفتار گردید. در نهایت با دادن خون بهایی که مایه فقر خود و خانواده‌اش شد، آزادی خود را باز خرید و به اسپانیا بازگشت. وی از آن پس تصمیم گرفت که از راه نویسندگی امرار معاش کند، اما در این راه توفیقی نیافت و

سروانتس مدتی به کارهای دولتی پرداخت. وی در سال 1584م با نوشتن رمانی به نام گالاتیا به شهرت رسید، ولی باز هم در فقر بود. پس از چندی تصمیم گرفت که باز دست به قلم برد. از این رو از سال 1605م شاه‌کار بزرگش با نام دون کیشوت را در دو قسمت به رشته تحریر درآورد. این اثر که مدت پانزده سال از عمر سروانتس را به خود اختصاص داد، به عنوان یکی از آثار ادبی معروف جهان شهرت یافت. دون کیشوت - شخصیت اصلی این کتاب - نجیب‌زاده‌ای است که داستان‌های فراوانی خوانده و با اینکه مردی ضعیف و ناتوان است، می‌خواهد تصاویری را که از این راه در ذهنش جا گرفته‌اند واقعیت بخشد. وی بر اسب خود که از صاحبش نحیف‌تر است سوار می‌شود و همراه با یک نفر روستایی به نام سانچوپائسا که تا آخر داستان به عنوان سلاح‌دار و محافظ اوست، عازم حادثه‌آمیزی می‌شود. سروانتس با بیان سرگذشت این جفت ناجور یعنی دون کیشوت با تصورات دور از واقعیت و سانچو با ساده‌لوحی و واقع‌بینانه‌اش، یکی از بزرگ‌ترین تصاویر زندگی انسانی را که تا کنون به رشته تحریر درآمده است، ایجاد کرد. وی در کتاب خود، لطایف و وقایع مضحک، همدردی و شفقت و افکار فلسفی را به وجه تحسین‌آمیزی و آوری تلفیق نموده است. دون کیشوت که در وهله اول رمانی مسخره‌آمیز و خنده‌آور به نظر می‌آید، در واقع سرشار از انتقاد و هجوی است از رمان‌های پهلوانی و شوالیه‌گری که مردم عصر را دیوانه خود ساخته بود. سروانتس به سبب این اثر طنزآمیز در شمار کسانی جای گرفته است که در قرن شانزدهم، بررسی دقیق خود را به زوایای روح آدمی کشانده‌اند. سروانتس غمی طنزآلود را در وری چهره قهرمانان وصف می‌کند. هم‌چنین آرزوی تحقق نیافته ملتی را که در آتش به دست آوردن مقامی والا می‌سوزد، بی آن که دیده خود را بر واقعیت‌ها بگشاید و وضع سیاسی و اقتصادی و اجتماعی کشور را، آن چنان که هست، بشناسد. گرچه دون کیشوت به سرعت مورد قبول مردم واقع شد، ولی برای سروانتس ثروتی به همراه نداشت و نویسنده‌اش همچنان در فقر باقی ماند. میشل سروانتس سرانجام در 23 آوریل 1616م در 69 سالگی درگذشت. می‌توان گفت که تاکنون هیچ کتابی مثل دون کیشوت، مورد علاقه ملل گوناگون نبوده است. این رمان که شاه‌کار نویسنده، بلکه از شاه‌کارهای ادبیات جهان است، در اسپانیا و سراسر اروپا پیروزی درخشانی به دست آورد و با ترجمه به بیشتر زبان‌ها، تأثیر فراوانی بر نویسندگان پس از خود نهاد.

روز جهانی زمین پاک هر ساله در 22 آوریل در تمام دنیا برگزار و به همه مردم روی زمین یادآوری می‌شود که نباید سیاره خود «زمین» را فراموش کنند و به فکر حفظ آن باشند. روز زمین پاک مناسبت سالانه‌ای است که با هدف افزایش آگاهی و تجلیل از محیط زیست کره زمین نامگذاری شده است. در سال 1969، جان مک مونل فرزند یک مبلغ دینی مستقل و علاقمند به عرصه دین، علم و صلح، ایده برگزاری یک روز جهانی به نام روز زمین پاک را در همایش یونسکو درباره محیط زیست مطرح کرد و در همان سال پرچم زمین پاک را طراحی کرد. یوتانت دبیر کل سازمان ملل (1962-1971) از ایده مک کوئل استقبال کرد و این روز به یک روز جهانی در تقویم‌های سراسر دنیا تبدیل شد. در ایران نیز همزمان با دیگر کشورهای جهان هفته زمین پاک از روز دوم اردیبهشت ماه به مدت یک هفته در سراسر کشور برپا می‌شود و نخستین روز این هفته (دوم اردیبهشت ماه) به نام زمین پاک نامگذاری شده است. چون احمدشاه کودکی بیش نبود، کارها به دست هیئت مدیره‌ای افتاد که زمام امور را تا تشکیل مجلس تازه، در کف خود گرفت. در این میان ابوالقاسم خان ملقب به ناصرالملک، نیابت سلطنت یافت و تا شعبان 1332 ق در این مقام بود و از آن پس، چون احمدشاه به سن قانونی رسیده بود، به طور رسمی، پادشاه ایران گردید.